

MINISTEREN

Transport- og Bygnings- og Boligudvalget
Folketinget

Dato 18. december 2018
J. nr. 2018-6631

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transport-, Bygnings- og Boligudvalget har i spørgsmål 198 af 6. december 2018 stillet mig følgende spørgsmål. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kristian Pihl Lorentzen (V).

Spørgsmål nr. 198:

Vil ministeren oplyse kriterierne for Bygningsstyrelsens fastsættelse af huslejetakster for statens ejendomme? Vil ministeren herunder oplyse, om beliggenhed i tæt befolkede område contra beliggenhed på landet spiller ind på huslejen?

Svar:

Universiteternes husleje blev ved indførelsen af den statslige huslejeordning for universitets- og forskningsbygningerne (SEA-ordningen) i 2001 fastlagt til at være omkostningsbaserede, da der ikke kan identificeres en markedsleje for denne type bygninger. Det skyldes, at universitetsejendomme generelt set er helt særlige bygningstyper, som er specialindrettede til at imødekomme universiteternes særlige behov og ofte indeholder betydelige mængder særinstallationer i form af laboratorier og lignende. Universiteterne blev ved indførelsen af huslejeordningen bevillingskompenseret for de omkostningsbaserede huslejeudgifter.

Efter bestemmelserne i Finansministeriets Vejledning for administration af den statslige huslejeordning fra 2011 fastlægges den omkostningsbestemte husleje ud fra en vurdering af bygningernes genopførelsesværdi fratrukket slid og ælde, tillagt værdien af de udnyttede byggeretter. Værdien af de udnyttede byggeretter afspejler de pågældende grundens markedsværdi, hvor der både tages hensyn til grundens anvendelsesmuligheder og geografiske beliggenhed. Grundpristillægget for landområder er i udgangspunktet lavere end for byområder. Ejendommens beliggenhed har således en vis betydning for fastsættelsen af huslejen, men ikke i samme omfang, som ved anvendelse af et markedslejeprincip.

Med venlig hilsen

Ole Birk Olesen